

תת"ע 7847/11/22 - מדינת ישראל נגד מוחמד חדיגה

בית משפט השלום לתעבורה באילת

תת"ע 7847-11-22 מדינת ישראל נ' חדיגה
תיק חיצוני: 11153227746

כבוד השופטת אושרת חנה בר	בפני
מדינת ישראל	מאשימה
	נגד
מוחמד חדיגה	נאשמים

החלטה

1. בפני בקשה להורות על ביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש וזאת בהתאם לסמכותי לפי סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.

2. על פי האמור בדוח, למבקש יוחסה עבירה של שימוש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית בעת נסיעה, עבירה בניגוד לתקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה, עבירה מיום 13.7.2022.

3. המבקש הגיש בקשה להישפט וזומן לדין ליום 05.01.2023.

ביום 04.01.2023 הוגשה בקשת דחיה מטעם המבקש ובא כוחו, והדין נדחה ליום 30.4.23.

המבקש לא התייצב לדין הנדחה ליום 30.4.23 ונדון בהעדרו.

4. לטענת ב"כ המבקש הוא הגיש בקשת דחיה בשל שהיה חולה, ואולם הוא לא ידע אם הבקשה נקלטה שכן אינו מופיע כמייצג בתיק.

עוד טען ב"כ המבקש כי המבקש כופר בביצוע העבירה.

עוד טען ב"כ המבקש כי יגרם לו עיוות דין מצבירת הנקודות וכי רישומו ישלל.

ב"כ המבקש הפנה לפסיקה וביקש כי בית המשפט יעתר לבקשה.

5. המשיבה התנגדה לבקשה, לדבריה הזימון נעשה כדן. יש ליתן משקל רב לעקרון סופיות הדין וכי העונש שהוטל על המבקש נמצא בתוך המתחם.

6. בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהן:

האחד - סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדין.

השני - אם יגרם לנאשם עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 **סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל** (2.10.03), פסקה 8:

"יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שעריו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט ייעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו..."

7. אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (25.3.18) (להלן- **רע"פ סאלם**):

"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה"

ובהמשך:

"כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם למבקש, ישקול בית המשפט אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים על מנת לבחון את תקפותה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דיון כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו."

8. בעניינו של המבקש, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטיעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 **להב שמואל נ' מדינת ישראל** (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 **מוסברג עופר נ' מדינת ישראל** (30.10.08).

9. בחנתי את טענותיו של המבקש ולא מצאתי כל מקום להיעתר לבקשה.

המבקש קיבל הודעת תשלום קנס. הוא הגיש בקשה להישפט וזמן לדיון ליום 5.1.23.

ב"כ המבקש הגיש בקשה לדחיית מועד הדיון הקבוע ליום 5.1.23, והדיון נדחה ליום 30.4.23.

לטענת ב"כ המבקש הוא ביקש לדחות את הדיון שנקבע ליום 30.4.23 ואולם לא ידע אם הבקשה נקלטה, שכן אינו מופיע כמייצג בתיק.

לא מצאתי לנכון לקבל את טענות ההגנה בעניין זה, שכן ב"כ המבקש הגיש ביום 4.1.23 את בקשת הדחיה הראשונה בתיק לדחיית הדיון אליו זומן המבקש ליום 5.1.23.

ב"כ המבקש הודה בבקשה לביטול פסק הדין בהעדר, כי ידע שהדיון מיום 5.1.23 נדחה ליום 30.4.23, זאת בהתאם לבקשתו, לפיכך היה עליו לעקוב אחר גורל בקשתו השניה שהוגשה לכאורה, כטענתו, ולא לעשות דין לעצמו ולא להתייצב לדיון שנקבע.

10. בנוגע לטענה כי יגרם למבקש עיוות דין אם לא ינתן לו יומו, כפי שנקבע ברע"פ סאלם שלעיל:

"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה."

בעניין זה יאמר כי צבירת נקודות אינה עולה כדי עיוות דין ואינה מהווה עילה לביטול פסק דין בהעדר.

11. טענה כללית כי המבקש כופר בביצוע העבירה אין בה די כדי לבסס טענת עיוות דין הצדיקה ביטול פסק דין (ראו רע"פ 2573/17 גייאר נ' מדינת ישראל (6.9.17)).

המבקש לא טרח לפרט את טענת ההגנה, ככל שקיימת, ולפיכך לא עמד בנטל בעניין זה.

12. באשר לעונש, המבקש נדון לקנס של 2000 ₪. המדובר בעונש המצוי בתוך מתחם הענישה זאת לאור עברו התעבורתי של המבקש שאינו מקל כלל וכלל ואף כולל עבירות זהות. המבקש נוהג משנת 2001 לחובתו 70 הרשעות קודמות, ביניהן עבירות זהות וכן עבירות נוספות חמורות כגון נהיגה בזמן פסילה.

13. בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדיון ולא להשתמש בסמכותו להאריך מועדים כדבר

בשגרה.

ראו בעניין זה ע"פ(באר שבע) 4252/07 **נאוה משיח נ' מדינת ישראל** (5.11.07):

" לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט(3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט".

14. לאור האמור, משלא שוכנעתי כי היתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש, משלא לא שוכנעתי כי יגרם למבקש עיוות דין במידה ולא ינתן לו יומו, משמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון על פני נסיבותיו האישיות של המבקש ולכן לא מצאתי הצדקה להיעתר לבקשה.

15. הבקשה נדחית.

16. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ד אב תשפ"ג, 01 אוגוסט 2023, בהעדר הצדדים.